

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 93/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 101/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2007 doručená „*Opakovaná sťažnosť*“ MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 101/2003.

Sťažovateľ uviedol, že *„uplatňuje námietku zaujatosti sudcov Ústavného súdu JUDr. M., JUDr. L. a JUDr. A. pre ich brutálne zamietanie opodstatnených sťažností a odmietanie výkonu spravodlivosti spôsobom štáto – mafiánov“*.

Sťažovateľ sa domnieva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 13 C 101/2003 dochádza k zbytočným priet'ahom v konaní. V tejto súvislosti poukázal na úkony, ktoré boli v danej veci vykonané. Uviedol, že 15. októbra 2003 podal okresnému súdu žalobu, pričom uznesením z 18. decembra 2003 ho okresný súd oslobodil od súdnych poplatkov. Sťažovateľ zároveň dodal: *„Po návšteve korupčníkov zákonná sudkyňa zmenila názor a sťažovateľovi odňala oslobodenie od poplatkov uznesením 13 C/101/03-62 zo dňa 09. 02. 2004.“* Podľa vyjadrenia sťažovateľa na základe ním podaného odvolania proti uzneseniu okresného súdu Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 8 Co 83/04 z 31. mája 2004 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ ďalej uviedol, že zákonná sudkyňa uznesením z 23. augusta 2005 konanie prerušila, ale krajský súd v rámci odvolacieho konania 27. februára 2006 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd uznesením z 26. marca 2007 opäť prerušil konanie a *„sťažovateľ opäť musel podať odvolanie“*. Vo vzťahu k práci a rozhodovacej činnosti zákonnej sudkyne okresného súdu sťažovateľ uviedol: *„Zákonná sudkyňa S. vykonáva súdnictvo šikanózne a brutálne odmieta právo na súdnu ochranu, je šialená, v odôvodnení uvádza prejavy – vyjadrenie k zdravotnému stavu ako šialená osoba! Za každú cenu zhoväduje osobu sťažovateľa.“*

Nespokojnosť s postupom okresného súdu sťažovateľ prejavil podaním sťažností na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu 13. novembra 2004 a 1. novembra 2006. Podľa vyjadrenia sťažovateľa predseda okresného súdu mu v liste z 23. novembra 2006 oznámil, že *„po 3 – rokoch nečinnosti súdu, okrem jalových úkonov, nezistil priet'ahy“*.

Porušenie práva podľa čl. 6 dohovoru vidí sťažovateľ v tom, že v rámci konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 13 C 101/2003 *„bolo vydaných 7 uznesení bez progresu vo veci, vec je stále na prvostupňovom súde“*. Tým, že podľa názoru sťažovateľa *„zákonná sudkyňa so sťažovateľom zametá, šikanuje ho početnými vynucovacími*

odvolaniami, brutálne sa vyjadruje k jeho zdravotnému stavu“, dochádza aj k porušeniu jeho práva podľa čl. 14 dohovoru. Porušenie práva podľa čl. 13 dohovoru vidí sťažovateľ v tom, že *„KS Žilina opravuje iba čiastkové rozhodnutia plevelného rázu. Ústavný súd ochránil plevelnú sudkyňu už 2x“*.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„II. A. Okresný súd v Žiline porušuje základné práva MUDr. D. B. podľa čl. 46, čl. 47, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6, 13 a 14 medzinárodného dohovoru.

II. B. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť MUDr. Dušanovi satisfakciu vo výške 1 000 000 Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť škodu a nemajetkovú ujmu vyčíslenú v žalobe 13 C/101/2003 vo výške 5 000 000 Sk podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky plus úroky omeškania z uvedenej sumy vo výške 17.6 % od dňa podania žaloby 15. 10. 2003 do zaplatenia.

II. D. Trovy konania pre sťažovateľa, Ústavný súd a advokáta zaplatí Okresný súd v Žiline do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. E. Zákonná sudkyňa JUDr. B. S. je povinná konať vo veci 13 C/101/2003 bez ďalších prietahov a rozhodnúť v lehote 3 mesiace od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade pokračovania nečinnosti, Ústavný súd zbaví sudkyňu JUDr. S. sudcovskej imunity a nariadi trestné konanie za marenie rozhodnutia Ústavného súdu.“

Sťažovateľ v sťažnosti zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 tohto zákona návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 10. apríla 2007, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 101/2003 obsahuje hrubo urážlivé, neprimerané a dehonestujúce výroky na adresu zákonnej sudkyne rozhodujúcej v namietanej veci. Obsahom sťažnosti sťažovateľa sú aj jeho neslušné, ba až agresívne vyjadrenia na adresu niektorých sudcov ústavného súdu, ktoré sťažovateľ nazval „*námietkou zaujatosti*“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že: „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk.“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004, III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 26/07 konštatoval: „Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.“

Ústavný súd zastáva názor, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti, obsahom ktorých je okrem iného hodnotenie rozhodovacej činnosti sudcov ústavného súdu ako „*brutálne zamietanie opodstatnených sťažností a odmietanie výkonu spravodlivosti spôsobom štáto – mafiánov*“, či pomenovanie zákonnej sudkyne okresného súdu pojmom „*šialená osoba*“, prekročil hranicu normálnej kritiky. Jeho výroky preto nemožno považovať za prejav, ktorý by bol v súlade s uvedenými základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku upravujúcimi princíp zachovávanie úcty k právam iných a smerujúcimi k dodržiavaniu požiadavky, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu (obdobne napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Ústavný súd pripomína, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu môže byť tento návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Preskúmaním obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že v danom prípade nejde o úspešné uplatňovanie nároku sťažovateľa na ochranu ústavnosti, pretože postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 101/2003 nesignalizuje predpoklad možného porušenia základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 ústavy,

ako aj práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 dohovoru, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti. Toto tvrdenie vychádza zo zistenia, že okresný súd neodmietol poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam, o jeho návrhu koná, a nie je zrejmé, aby akýmkoľvek spôsobom znevýhodnil sťažovateľa oproti inému účastníkovi konania, či znemožnil mu využiť opravné, resp. iné právne prostriedky na ochranu jeho práv v rámci opravného systému. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 101/2003 ústavný súd uvádza, že s prihliadnutím na charakter súdneho sporu (žaloba o náhradu škody), okolnosti daného prípadu, dĺžku konania (3 a pol roka) a úkony súdu, nemožno dosiaľ postup okresného súdu hodnotiť ako taký, ktorý by znamenal porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. III. ÚS 59/05, II. ÚS 238/06, III. ÚS 26/07).

Vzhľadom na to, že v danom prípade ústavný súd vyhodnotil obsah sťažnosti sťažovateľa ako hrubo neslušný a urážlivý, sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, lebo záujmy ochrany ústavnosti nevyžadovali iný postup.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2007